

mis lennad priisted innimesed seal on, ja need loiofse loomad, mis seal orgus ja mägedede peal alja rohhu sees lepsi löwad; ei nende wäralisfi ep olle siin üllewel maa peal kellegi film weel nähha sanud."

"Miks ja siis nenda seia üllesse taggasi ruttasid?" küsis suur Klaus; ei ma ep olleks jedda teinud, kui seal nenda wägga illus on."

"Jah! jedda ma teggin kawalusse pärrast!" kostis rebbane, püssite Klaus. Sa kuulsid, mis ma sulle rälisin: Merrineitsit ütles mulle: Üks peni-toorm eddasi tee peal seista weel terve karri loiofid, mis ta mulle tahta lümfida; agga mis teed temmal muud on, kui jöggi, sest temma ei wõi ialdes weest wälja tulla. Ma tean, et jöggi logates eddasi woolab, ja parremalle ja wasfaku poole otsetohhe tekt ärrakäänab; tee wennib, möda jögge käies, pittas; ma lähhen ennem otse; tullen jöest wälja, käin ille maa, kinni jöggi jälle wasto tulleb. Seddawilsi saan ma karja ölpfam kätte.

"Oh! ja olled üks õnnelik mees!" öhlas suur Klaus. "Ei tea, kas mulle ka karja ontakse, kui ma jõe põhja lähhen?"

"Küll ifka!" napsas teine üttelda; "agga ma ei juda sind kottis jõe äre kanda, ja olled liig kop-fakas lerre polest. Kui ja omma jallaga sinna lähhed ja isfi kotti poed, tahhan ma sind hea meelega jölle owata."

"Suur aitiimma! Agga kui ma seal mitte merri-loiofid ei saa, siis soen ma sinna nähha wemlaga täis."

"Ärra olle nii helde lubbama; kes teab, mis luggu ja siis laulad, kui jöest ükstord wälja tulleb!" Ja nemmad ruttasid jõe äre. Kui loiofseid welt emalt näggid, pistsid nemmad sorgus sabbedega plaggama jõe poole, kus jännu kustutasid.

"Ennäh! kui nad wette taggasi lippuwad; et naad tea, kus nende pärris koht on!" ütles püssite Klaus. "Pean isfi ka tagga järrel minnema."

"Tulle aita mind esmalt, te pärrast, mis tahhad! Olle letme, muudu saad ja suggeda." Ja temma pugges suure kotti sisse, mis põigiti iihhe ärja turja peal juhtus ollewad. "Wötta panne mõnni hea kirowi ka kotti; ei tea, kas ilma nendeta põhja lähhen!" ütles wiimaks suur Klaus.

"Küll ifka!" ütles püssite laim, ja tallus äggades iihhe ausa põld kirowi jõe ärest silla peale; suur Klaus wöttis ande tännoga wasto, ja püssite Klaus siddus kotti suu tubli kinni, ja liikkas kotti jölle.

"Ma kardan, ta ei leia seal mitte weisid!" ütles püssite Klaus, ja aias omma weised koddo poole.